

Despre istoria interesantă a Interpol în încercările de a deveni o uniune administrativă de prevenire și luptă împotriva criminalității internaționale și etapele de dezvoltare reprezentate de momentul monegasc al anului 1914 prin moțiunea prințului Albert, instituționalizarea structurii transfrontaliere la Viena, în perioada interbelică, ca organizație de generație modernă, iar nu în ultimul rând, excelența Congresului Organizației Internaționale de Poliție Criminală - OIPC, reunit la București (1938), cu participarea prodigioasă a lui Emanoil Bianu.

Fenomenul Interpol și participarea sa la cooperarea internațională împotriva “antilegii” se referă nu doar la un exercițiu simplu de diplomatie militară din sfera ordinii și siguranței publice pe spații interregionale, ci reprezintă, în sine, o temelie a securității internaționale contemporane. Autorii studiului <https://www.politiaromana.ro/ro/politia-romana/unitati-centrale/centrul-de-cooperare-politieneasca-internationala/interpol/interpol-si-politia-romana-100-de-ani-de-istorie/centenar-interpol-consideratii-privind-implicarea-romaniei-in-activitatea-politiei-criminale-internationale> sunt: Rareș Rusu, Claudiu Chișereu, Andreea Țaga, Daniel Palco (studenți a Academiei de Poliție), tineri pasionați de istoria instituțională recentă a Interpol și interferențele organizației cu România.

Datorită contribuției Doamnei Director Laura Cornea, C.N.S.A.S. a fost prezent la acest proiect – România și Interpol – prin documente de arhivă de referință și în completarea unui parteneriat tradițional cu Facultatea de Istorie a Universității din București, proces dinamizat prin inițiativele Doamnei Decan Florentina Nițu.